

de store problemer med en institutionel, demokratisk valgt ledelse, hvis blot denne ledelseskompetence er klart defineret og respekteret og giver mulighed for at sikre, at institutionerne lever op til opgaven.

Spørgsmålet om en valgt kontra en udpeget ledelse af et fakultet er efter min mening underordnet nogle mere grundlæggende problemer, f.eks. om et fakultets indretning muliggør, at konflikterne mellem universitetskulturen og samfundets krav til den pågældende uddannelse kan opstå. I hvert fald synes jeg, det er værd at overveje, om ikke den meget tætte kobling mellem undervisningens omfang i de enkelte fag og den samlede ressourcetildeling i videste forstand, dvs. faste stillinger inklusive professorater, lokaler, udstyr og driftsmidler, skaber en incitamentsstruktur, der bidrager til at skabe nogle problematiske elementer i den nuværende universitetskultur og dermed også bidrager til at optrappe konflikten med det omgivende samfund, herunder Folketinget. Det sidste er selvfølgelig nok en noget mere langhåret debat, men ikke mindre vigtigt.

Men selvfølgelig vil vi i CD afvente og se, hvordan de nye forsøg med forskellige ledelsesformer vil udvikle sig, og derfor kan vi ikke støtte dette beslutningsforslag.

Morten Helveg Petersen (RV):

Da den radikale ordfører på området ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg på hendes vegne melde, at vi fra radikal side ikke kan støtte forslaget. Det kan vi ikke, fordi beslutningsforslaget allerede kan rummes inden for universitetsloven efter den ændring, der blev vedtaget i sidste samling, og fordi beslutningsforslaget lægger op til én forsøgsmodel. Det finder vi er i modstrid med ordet »forsøg«, hvor man jo gerne skulle kunne eksperimentere og forsøge sig med alle mulige typer ledelsesmodeller.

Det er argumenterne for, at vi fra radikal side ikke kan støtte forslaget.

Søren Kolstrup (EL):

Den konservative ordfører, hr. Brian Mikkelsen, fortalte om, hvor vigtigt det var at dynamisere udviklingen og prøve at eksperimentere og ikke hænge fast i fortids møre mure, og Enhedslisten deltager meget glad og gerne i flere forsøg og eksperimenter.

Men spørgsmålet er, hvad man skal eksperimentere med. Vil man en videreudvikling af

demokratiet? Vil man eksperimentere med, hvordan det kan udvikles og styrkes, eller vil man afdemokratisere og mindske de demokratiske rettigheder? Det er hovedspørgsmålet, og når det er sagt og man anlægger den præmis, der hedder, at man vil en demokratisering, hvor de demokratiske rettigheder er uindskrænkede, må man henvide til, at der er behov for forsøg med ledelse, der er behov for forsøg mellem ledelse og ansatte, mellem ledelse og studerende osv., behov for rigtig mange forsøg.

Forslaget her tager Enhedslisten imidlertid skarpt afstand fra, for her får man jo anskuellesundervisning i, hvad der vil indtræffe, hvis de borgerlige med Venstre og De Konservative i spidsen kommer til magten. Forslaget indebærer en afdemokratisering, og man vil gøre en dyd af de forsøg, som regeringen desværre åbner mulighed for.

Det er den privatkapitalistiske firmamodel, som man vil overføre til undervisningsverdenen og dermed udhule demokratiet, og den her firmamodel skal så yderligere kombineres med en bureaukratisk model, der flytter magten over til embedsfolk. Firmamodellen kommer til udtryk ved skabelsen af en bestyrelse med et flertal af udefrakommende personer – ja, det er jo, som om det var et aktieselskab – og de ansatte og studerende skal i mindretal, og bureaukratmodellen kommer til udtryk ved, at formanden skal udpeges af forskningsministeren. Det samme gælder de øvrige medlemmer af bestyrelsen, og her buldrer ønsket om magtkoncentration frem: Mere magt til ministeriet, mindre magt til studerende og ansatte, øverst ministeren, dernæst formand for bestyrelsen og rektor, der ansætter sine undersætter, selvfølgelig efter opslag, bevar mig vel. Men demokrati og valg skal så indskrænkes på flere niveauer til fordel for udpegninger.

Man kan så stille spørgsmålet: Hvorfor dette angreb på en demokratisk kultur? Ja, ønsket er at skabe øget effektivitet. Den her opstillede model kan muligvis skabe større effektivitet. Det kan være, den kan skabe mindre effektivitet, og i den forbindelse var jeg meget enig i de betragtninger, som hr. Aage Frandsen kom med, nemlig at det kan man ikke forudsige ud fra den her model.

Det afgørende for Enhedslisten er, at demokratiet ikke skal indskrænkes, men udvides, og fidusen ved demokrati er, at hvis det er ineffektivt, så gøres det til en gestand for en samtale